

OPIS PRZEDMIOTU/MODUŁU KSZTAŁCENIA (SYLABUS)

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim FILOZOFIA
2.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku angielskim PHILOSOPHY
3.	Jednostka prowadząca przedmiot INSTYTUT FILOLOGII ROMAŃSKIEJ INSTYTUT STUDIÓW KLASYCZNYCH, ŚRÓDZIEMNOMORSKICH I ORIENTALNYCH lub INSTYTUT FILOZOFII na zamówienie instytutów prowadzących specjalność
4.	Kod przedmiotu/modułu 21-FL-ITA-K-S1-E4-F
5.	Rodzaj przedmiotu/modułu (<i>obowiązkowy lub fakultatywny</i>) ograniczonego wyboru
6.	Kierunek studiów Filologia Specjalność: italianistyka
7.	Poziom studiów (<i>I lub II stopień lub jednolite studia magisterskie</i>) I stopień
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) II rok studiów licencjackich
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) Semestr letni
10.	Forma zajęć i liczba godzin konwersatorium 30
11.	Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby prowadzącej zajęcia Wykładowca z wykształceniem filozoficznym
12.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu/modułu oraz zrealizowanych przedmiotów bez wymagań wstępnych
13.	Cele przedmiotu - kształcenie umiejętności czytania, analizowania i komentowania tekstów filozoficznych - kontakt z wybranymi tekstami filozoficznymi, w tym z kręgu kultury włoskiej

	- stworzenie okazji do refleksji filozoficznej i dyskusji na tematy filozoficzne, estetyczne i kulturoznawcze	
14.	<p>Zakładane efekty kształcenia</p> <p>Student ma wiedzę o źródłach informacji (opracowania encyklopedyczne, syntezy podręcznikowe) dotyczących kultury studiowanego języka.</p> <p>Student potrafi, posługując się typowymi metodami, analizować wytwory kultury charakterystyczne dla obszaru kultury studiowanego języka oraz interpretować je, dążąc do określenia ich znaczeń, zakresu oddziaływania społecznego oraz ich miejsca w procesie historycznym i w przemianach kultury.</p> <p>Student potrafi zastosować w wypowiedzi ustnej i pisemnej odpowiednią argumentację merytoryczną, z wykorzystaniem poglądów innych osób znanych z różnych źródeł oraz formułować wnioski</p> <p>Student rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, zwłaszcza w zakresie rozwijania umiejętności językowych</p>	<p>Symbole kierunkowych efektów kształcenia, np.: K_W01*, K_U05, K_K03</p> <p>K_W03</p> <p>K_U06</p> <p>K_U07</p> <p>K_K01</p>
15.	<p>Treści programowe</p> <p>Lektura i analiza wybranych tekstów filozoficznych.</p> <p>Dyskusja na tematy filozoficzne.</p> <p>Konkretny, szczegółowy wybór materiału należy do prowadzącego zajęcia, który przedstawia studentom warianty programu.</p> <p>Poniższa lista proponowanych (przykładowych) tematów została zredagowana tak, aby pokazać to, co najbardziej reprezentatywne dla różnych epok, z dużym naciskiem na nowożytność i wiek XX oraz podkreśleniem wkładu Włochów.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Filozofia Platona – teoria idei, gnoseologia, nauka o duszy i moralności 2. Arystoteles – podstawowe zagadnienia etyki, retoryki i antropologii 3. Św. Augustyn i św. Tomasz na tle epoki 4. Filozofia, polityka, sztuka i nauka w renesansie (P. della Mirandola, M. Ficino, N. Machiavelli, T. Campanella, G. Bruno, L.B. Alberti, L. da Vinci, in.) 5. Spór o duchowość, podmiot, rozum, zmysłowość i smak w nowożytnym racjonalizmie (R. Descartes, G.W. Leibniz, in.), empiryzmie (J. Locke, D. Hume, in.), idealizmie (G. Berkeley, I. Kant) i filozofii dziejów (G. Vico, G.W.F. Hegel) 6. Wybrane nurty filozofii współczesnej i ich włoscy przedstawiciele: materializm, marksizm (A. Gramsci), antypozytywizm (B. Croce), 	

	<p>fenomenologia (L. Pareyson), filozofia życia, filozofia analityczna i języka, antropologia filozoficzna i filozofia kultury, pragmatyzm, hermeneutyka (G. Vattimo), strukturalizm (U. Eco), ponowoczesność (G. Vattimo, I. Calvino) i in.</p> <p>Dyskusję na części zajęć mógłby też poprowadzić włoski filozof goszczący na zajęciach, np. w ramach programu Erasmus+.</p>
16.	<p>Zalecana literatura (<i>podręczniki</i>)</p> <p><i>Piknik z filozofią włoską</i>, pod red. G. Rogowskiej i M. Trepczyńskiego, Campidoglio Marcin Trepczyński, Warszawa 2013.</p> <p>Zbigniew Drozdowicz, <i>Filozofia włoska w epoce Odrodzenia i Oświecenia</i>, Wydawnictwo Naukowe Wydziału Nauk Społecznych UAM, Poznań 2012. https://repozytorium.amu.edu.pl/jspui/bitstream/10593/6030/1/Filozofia_wloska.pdf</p> <p>Leszek Kołakowski, <i>O co nas pytają wielcy filozofowie. Trzy serie</i>, Znak, Kraków 2008.</p> <p>J. Burckhardt, <i>Kultura odrodzenia we Włoszech</i>, 1965. T. Campanella, <i>Miasto Słońca</i>, 2004. I. Calvino, <i>Wykłady amerykańskie. Sześć przypomnień dla przyszłego tysiąclecia</i>, 2009. B. Croce, <i>Zarys estetyki</i>, 1961. <i>Człowiek renesansu</i>, pod red. E. Garina, 2001. Z. Drozdowicz, <i>Filozofia włoska w epoce Odrodzenia i Oświecenia</i>, 2012. U. Eco, <i>Dzieło otwarte. Forma i nieokreśloność w poetykach współczesnych</i>, 2008. U. Eco, <i>Semiologia życia codziennego</i>, 1996. U. Eco, <i>Sztuka i piękno w średniowieczu</i>, 2006. E. Garin, <i>Filozofia Odrodzenia we Włoszech</i>, 1969. A. Gramsci, <i>Pisma wybrane</i>, t. 1-2, 1961. L. Kołakowski, <i>Główne nurty marksizmu</i>, t. 3, 2001. L. Kołakowski, <i>Husserl i poszukiwanie pewności</i>, 2003. N. Machiavelli, <i>Książę</i>, 2007 [różne wydania]. P. della Mirandola, <i>Godność człowieka</i>, w: <i>Filozofia włoskiego odrodzenia</i>, pod red. A. Nowickiego, 1967. A. Miś, <i>Filozofia współczesna. Główne nurty</i>, 2006. L. Pareyson, <i>Estetyka. Teoria formatywności</i>, 2009. G. Reale, <i>Historia filozofii starożytnej</i>, t. 1-2, 1997. W. Tatarkiewicz, <i>Historia filozofii</i>, t. 1-3, 1993. G. Vattimo, <i>Koniec nowoczesności</i>, 2006. G. Vattimo, <i>Poza interpretacją. Znaczenie hermeneutyki dla filozofii</i>, 2011. G. Vico, <i>Nauka nowa</i>, 1966. M. Żelazny, <i>Kant dla początkujących</i>, 2008.</p> <p>Ponadto dostępne wydania dzieł autorów wymienionych w punkcie 15, np.:</p> <p>M. Surma-Gawłowska, A. Zawadzki (wybór, przekład i opracowanie), <i>Myśl mocna, myśl słaba: hermeneutyka włoska od połowy XX wieku: antologia tekstów</i>. Księgarnia Akademicka, Kraków 2015.</p> <p>oraz np. Giovanni Reale, <i>Mądrość antyczna lekarstwem na zło nękające</i></p>

	<p><i>współczesnego człowieka, w: Ethos 56 (2001) s. 15- 30</i> Lucio Saviani, <i>Sull'Athos. Tracce di una via filosofica</i>, Edizioni Saletta dell'Uva, Caserta 2003. Lucio Saviani, <i>TRACCIATI. Itinerari filosofici nella società della comunicazione</i>, Zona, Arezzo 2004.</p> <p>lub inne pozycje wybrane przez wykładowcę.</p>	
17.	<p>Forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu, sposób sprawdzenia osiągnięcia zamierzonych efektów kształcenia:</p> <p>Zaliczenie na ocenę na podstawie obecności i aktywności na zajęciach, uczestnictwa w dyskusjach, ewentualnie wygłoszonych referatów lub sprawdzianu.</p>	
18.	<p>Język wykładowy</p> <p>polski, włoski</p>	
19.	Obciążenie pracą studenta	
	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
	Godziny zajęć (wg planu studiów) z nauczycielem:	30
	Praca własna studenta: - lektura zalecanych tekstów - przygotowanie do dyskusji - przygotowanie referatów lub przygotowanie do sprawdzianu	30
	Suma godzin	60
	Liczba punktów ECTS	2

*objaśnienie symboli:

K (przed podkreśleniem) - kierunkowe efekty kształcenia

W - kategoria wiedzy

U - kategoria umiejętności

K (po podkreśleniu) - kategoria kompetencji społecznych

01, 02, 03 i kolejne - numer efektu kształcenia